

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

M ante IO & IR

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

bus dixit: pro mille color. Plau. in milite. Qui mille annorū ppetuo viuūt. quod sane Noni⁹ nō percepit: dum hic mille putat grī casus esse. Millia autē p̄falis tū nu. cum vnico l̄ scribitur. Mila p̄falis tū nume. cū vnico l̄: vrbs est Sici- lia a latere occidēali: teste Ptole. de qua Syll⁹ lib. xiiij. Subsidii infidum fugientibus equora mille. Mylie hui⁹ mylies cū i latino in prima: & vnico l̄ & y grēco in secunda syl. locus est in Asia: q̄ antea Solyma vocabat: teste Herodo. Milyas huius molyadis: vrbs est mediterranea Carbalig: Pphrygie: P̄sidig: teste Ptolem. Milo cū i latino & vnico l̄: p̄p̄riū fuit viri nomē. de quo Luca. li. i. Pompeiana reum clauferūt sig- na milonē. Milū cū i latino & vnico l̄: gen⁹ est annorū: nomen quidē a grēco deductum: teste Var. de lingua latina. Martia. in Xenijs. Fru- mentū milū: p̄nsanāq̄: fabāq̄ solebas. Millus cū i latino & gemiatio l̄: collare est canū venati cor: factū ex corio: cōfixūq̄ clauis ferreis emi- nentib⁹ luporū impetū: vt scribit Festus. Scipio Aemilianus ad populū. Vobis rei⁹ publicē p̄sidio eritis: quasi millus cani. Miles cū i lati- no & vnico l̄ cōis est gñis: teste Prif. q̄ & mal. gñe hic Milito dicit: quin & foemi. gñis apud vulgus militissa vsurpatur.

Millus. Require in dictōe mille.

Milo. Require ibidem.

Miluus cū i latino masculu. & foemi. gñis est: teste Sergio in Donatū: apud quē p̄ fec. gñe in ex- emplū est: quod selegisse dixit rapidissima mil- uus. quod si Sergius ipse nō meminit: vbi lege- rit sciat esse Ouid. lib. Metamor. ij. ita dicentis. Vt volucris visis rapidissima milu⁹ extis. Sed nō aduertit Sergius: q̄ rapidissima nō cū sub- stantiuo milu⁹: sed cū volucris adiectiue iūgit. vt sic ordinē cōstructio: vt miluus: appositue volucris rapidissima: visis extis. Ita em quidā exposuit: sed rectū Sergius. Nā volucris adie- ctiue positū est: & i gyrū volitās interpretat. q̄d aperte innuit Ouid. Sed in orbē curuat eundē. Vt volucris visis rapidissima milu⁹ extis: & q̄ sequunt: vbi & masculu. gñe protulerūt. Hinc et miluus dicitur. Ouid. lib. Fastorū. ij. Milu⁹ & meritis venit in astra suis. Hora. Suspectos la- queos: & opertū miluius hamū.

M ante IM & IN

Mimas. Regre in dictōe mimus

Mimus cū i latino scribit: & effictor interpretatur

Mimas cū i latino mons est i minori Asia: te-

ste Home. in hymnis. de quo Ouid. li. Meta. ij.

Et tandē niuib⁹ Rhodope caritura: mimalq̄.

Mingo gis: & meio meis idē significatū habet.

Hora. Hūc p̄minxerūt calōes atq̄ caballi. Per-

sius. Pingē duos annues pueri facerē loc⁹ extra

meite. Iuue. sary. i. Cur⁹ ad effigē nō tū meiere

fas ē. Mart. Incipit i medios meiere⁹ ba pedes.

Minya. Require in dictōe minyo

Minye. Ibidē

Minyeus. Ibidem

Minyo cū i latino vtrobiq̄ scribit: fluui⁹ est Tu-

sciē. de quo meminit Vir. li. gnei. x. Qui Cerere

domo. q̄ sūt minyonis i aruis. Minye cū i lati.

in p̄ma: & y grēco i secūda: & æ diph. in vltia

syl. populi sūt Thessaliē: q̄q̄ meminit Luca. li.

vi. cū ait. Et magnetes equis minye gens cogni-

ta remis. Minye⁹ eadē scrip. fluui⁹ ē Thessaliē.

Minya insula ē i Myrtoo pelago. Minyū color

Ministeriū. Reg. in dic. mysteriū. (est ruber.

Minyum. Require in dictōe minyo

Minito. Require in dictōe mino

Minitor. Ibidē.

Minor. Ibidem.

Mino nas: mi syl. p̄ducta: actū post se casū re-

git. Vñ in hymno p̄ris mei Frācisī habet. Mī

na gregē dux ad regē. Minor naris: mi correp.

syl. drō iūgit. sed & mino nas antiq̄ vsurparūt

teste Prif. Vñ & Minitor depo. & Minito neu-

trale dici p̄r: teste Marcel. Plau. in Amphitrio.

Quid minitabas te factū: si istā pepulissē fo-

ras. Hora. Cerui⁹ iratus leges minitāt & vñā

M ante IO & IR

Myoparo masc. gñis cū y grēco scribit: neq̄ ex

eo qui est minimus cōponit: quasi minim⁹ pa-

ro dicat: vt cū Catho. ridicul⁹ somniauit Vgu-

tio: genus est nauis: quo pirare vt p̄sueuerāt: a

quo etiā ipsi myoparones cognoscitū sunt.

Myra vrbs. Require in dictōe myrrha.

Myrica cū y grēco in prima: & i latino i secūda

silla. sequēte exili scribit. neq̄ ab eo q̄ est ama-

rus deduct: vt cū Catho. ridiculus somniauit

Vgu. sed grēcū magis est vocabulū: & p̄ducit

ri silla. Vir. in Bucō. Nō oēs arbuta iuuāt: hu-

milesq̄ myricē: gen⁹ est hūilis virgulti. Marica

cū i lati. & c nō aspirato: dea est litoris mintur-

neniū: fuitq̄ Fauni vxor dicēte Vir. li. gneid.

vij. Hūc Fauno & nimpha genitū Laurēte ma-

rica accipim⁹. Est etiā eodē noīe vrbs Parthiē:

teste Ptole. Marisca cū i latino & c exili: gen⁹ est

fici: teste Fisto: dicentib⁹ etiā Catone & Pli. Fi-

cos mariscas i loco cretoso et apto serito. Mar-

tia. Infanti melimela dato: fatuasq̄ mariscas.

Marisca itē morbo is appellat: q̄ muliebria pa-

tiētib⁹ inrasci soler: a siliūdie mariscē fici sic di-

ctus. neq̄ ab eo q̄ est mas mascul⁹ descēdit: vt

cū Catho. Vgu. somniauit. Iuue. sary. ij. S̄z podi-

ce leui. Scindunt tumide medico ridēte mariscē

Myrina vrbs. Require in dictōe myrrha

Mirinus. Require ibidem.

Mirior. Require in dictōe miror.

Mirmica. Require in dictōe mirmix.

Myrmix hui⁹ micis cū y grēco in prima sillaba

& Myrmica a μῖρ μῖκα grēco adō formata

declinari in recto p̄r: a nostris formica trāstetē

L iij

Miror miraris deponēs est verbū: qđ tñ Prisci. tradit esse cōe: & accm̄ a pte post regit vel dñm: vt miror illā rē: & illi rei. Qñq; etiā gr̄o iungit: & quādoq; absolutū est. Vir. ænei. xi. Iusticiæ ne prius mirer bellivæ labor: Qui. li. meta. xiiij. Dūq; moror: mirorq; simul fugit omnis in vn das. Antiqui etiā miro miras prouulerūt: teste Noni. Vnde Varro in Eumenidib; ait Hospes quid miras. Inde mirus ra rum: & miror com paratiuus gradus: testibus Festo & Nonio.

Miro. Require in dictiōe miror.

Myrrha cū y græco & duplicato r: secūdo aspi rato scribit: & nōnunq; muramus y græcū in u nostrū dicimus murrha: teste Priscia. filia fuit Cynaræ regis Cypriorū scđm̄ poetas cōuerſa in arborē sui nois: cui⁹ gutta viridis est: & ama ra: quæ & eodē noie myrrha appellat: neq; ab amarus myrrha deducit: vt cū Catholico som niauit Vgu. Myrrha itē siue murrha genus est lapidis: ex quo vasa myrrhina fiūt: teste em̄ Pli nio li. xxxvñ. natu. histo. myrrha humor qđā est subterraneus: & sub terra colore densatus. De hoc lapide intellexit Luca. hoc est de vase ex hoc lapide: quom dixit. Nō auro myrrhabe bi bit. Marti. Si calidū potas ardenti murrha Pha lerno Cōuenit. Inde fit myrrhe⁹ & myrrhinis: vnde & myrrhina vasa. Proper. Myrrheaq; in parthis pocula cōcta focis. luue. saty. vi. Gran dia tollūt crystallina: maxima rursus Myrrhi na: deinde Adamas notissimus. Myrrhina scē mi. gene. seu murrhina: vtroq; em̄ mō effert: ge nus est potionis confectæ: qđ gr̄ce neſtar dicit quē a nonnullis myrrhatū vini appellat: quā etiā potionē murrhiolā mulieres vocabāt: vt Festus scribit & Noni. Plau. in pseudulo Et qđ habeāt roga: myrrhinā: passum: defrutū: mel la. Hęc ab Vgu. corrupto vocabulo marina di cit. Myra cū y græco & vnico r vrb̄s est Lyciæ circa montē Massiciū: teste Ptol. cui sanctus Ni colaus episcopus præfuit. Myrina cū y græco in prima: & vnico r & i latio in media syllaba: vrb̄s fuit in Aecolia: teste Home. li. Ilia. ij. Ptole mæus autē duas ponit eiusdē nois vrb̄es: quæ vna (vt ait) est i minori Phrygia siue in Aecolia alia in Lemno. Myrinus eadē scriptura: ppriū fuit viri nomen: de quo Martia. in xenijs. Nup quom myrino petereſ missio lēso. Myrum cū y græco vnguentū dicitur.

Myrrheus. Require in dictiōe myrrha.

Myrrhina. Ibidem Myrrhinū. Ibidem.

Myrrhus. Ibidem.

Myrrheta. Require in dictiōe myrtus.

Myrtum. Ibidem. Myrteus. Ibidem.

Myrtulus. Ibidem Myrtous. Ibidem

Myrtus cū y græco & t exili scribit: neq; a mari deriuat: vt cum Catholico ridiculus somniauit

Vgut. arbuscula est nobis notissima: & (vt di cunt poetæ) Veneri sacra: vt etiā testis est Ser. sup. ij. geor. A qua fit myrteū neu. & myrtea scēmi. generis: teste Priscia. myrteus adiectiuū. Plau. in Aulularia. Ne socio: qui seruus e myrte ta proſiluit. Tibul. Et gerit insigni myrtea lerta coma. Myrtoum cū y græco & t exili: pelagus est artis maris Acgi nomē a Myrtilo: qui teste Igino de astronomia poetica Mercurij fili⁹ fuit ex Clytiā cognominatū: & pducit to sylia: Qui. heroi. Et qui myrtoas crimine signet aq̄s. Hora. i. Carmi. Myrtoum pauidus nauta fecit mare. Myrtulus autē cū y græco in prima: & t exili & i latino i secūda sylia. & vnico l: mediā corripit. Stra. li. thæba. vi. Myrtulus: & voluci iam iamq; reliquit axe.

Myrum. Require in dictiōe myrrha.

Mirus. Require in dictiōe Miror.

M ante IS

Miseror secūda cōiuga. deponēs est verbū: & gr̄o iungit teste Dona. acenā dñō. Hiero. in pa rabolis ca. xiiij. Qui autē misereſ pauperi: bea tus erit. Idē in Hieremia ca. xxx. Ecce ego cōuer tam cōuerſionē tabernaculorū iacob: & tēdis eius miserebor. Vt etes etiā misereo miseres p tulerūt: teste Noni. Vñ Ennius annaliū. v. i. Cogebāt hostis lacrimātes: vt misereſcēt. Idē. in hecuba. Misereſce manus: date ferrū: quo me anima priuem. Comperit etiā misereſ impo nale & misereſ: testibus Noni. & Priscia. Quæ verba a parte ante accm̄ regūt psonæ patientis & a pte post gūm psonæ agentis. Vir. Si te lap sorū misereſ: quæ munera Niſo Digna dabis. Lutus. Neq; minus vestri q̄ mei misereſ. Cice. pro Ligario. Cauete fratrū p fratris salute pre cantū vos misereſ. Turpilus: referentē No. Tunc (inquit) patris me misereſ magis. A mise reo fit misereſco: a misereſco autē fit misereſcū impersonale cū significatio sui verbi. Stra. lib. thæ ba. i. Et generis misereſce tui. Virg. lib. ænei. x. Vos o poti⁹ misereſcite vtri. Terē. Atq; inopia te misereſcat mei. Miseror miseraris primā cō iuga. etiā deponēs est verbū: a pte post accm̄ ca sum regēs. Virg. ænei. xi. Et Turni fortē mise rant iniquā: sed & misero miseras antiq; vsur pauere: teste Noni. Acciū inducente dicentē in Athamante. Atq; ita de illis merui: vt iure hæc nunq; miserarēt mala. Miseror autē & misereor hoc distat: q; (vt tradit No.) miserari ſcat flere: & lamētari: misereri y o miserationē alienis ca sibus exhibere. Et actiue quidē ad primū: pass ue aut ad secundū. Et Pompei. ait. Miserat is q̄ aliena querit incōmoda: Misereſ is qui miserū subleuat. Inde misereſitudo dicta est: tam miseria (teste Noni.) significans: q̄ misereſcordiā

Misereo. Require in dictiōe Misereor.